

✧ Texty na tento týden – Ex 18:3,4; Ex 3:1–22; Gn 22:11,15–18; Ex 6:3; Jl 2:32; Ex 4:1–31; Gn 17:10,11

✧ Základní verš

„Hospodin dále řekl: ‚Dobře jsem viděl ujařmení svého lidu, který je v Egyptě. Slyšel jsem jeho úpění pro bezohlednost jeho poháněčů. Znáám jeho bolesti. Sestoupil jsem, abych jej vysvobodil z moci Egypta a vyvedl jej z oné země do země dobré a prostorné, do země oplývající mlékem a medem...‘“ (Ex 3:7,8)

Boží volání často od základu mění směr našeho života. Pokud však je následujeme, zjistíme, že Boží cesta je pro nás vždy tou nejlepší. Zpočátku však nemusí být vůbec snadné Boží volání přijmout.

Tak tomu bylo i v případě Mojžíše. Jeho povolání začalo setkáním s Hospodinem u hořícího keře. Mojžíš měl zřejmě základní znalosti o tom, jak a proč obvykle hoří. Když však uviděl hořící keř, pochopil, že je svědkem zázraku, a to upoutalo jeho pozornost. Hospodin ho pověřil splněním určitého úkolu. Je tu však otázka: Přijal by Mojžíš toto poslání bez ohledu na to, jak radikální změnu by to mohlo přinést do jeho života? Zpočátku neprojevoval mnoho ochoty.

Možná si vzpomeneš na situaci, kdy jsi měl konkrétní cíle, ale Bůh tvoje plány změnil. Je pravda, že Bohu můžeme být užiteční různými způsoby. Následovat Boží volání a dělat to, k čemu nás vede, je nepochybně cestou k naplněnému a spokojenému životu. Přijmout Boží povolání nemusí být snadné a nebylo to snadné ani pro Mojžíše. Je však pošetilé jít svou vlastní cestou, pokud nás Bůh volá jiným směrem.

✧ Osnova lekce:

V druhé lekci se podíváme na klíčové Boží zjevení Mojžíšovi u hořícího keře a jeho povolání k vysvobození Izraele z egyptského otroctví.

- ☐ Ex 3:1–6 - Zjevení v ohnivém keři (neděle)
- ☐ Ex 3:7–12 - Boží soucit a povolání Mojžíše (pondělí)
- ☐ Ex 3:13–15 - Hospodin se představuje jménem (úterý)
- ☐ Ex 4:1–12 - Mojžíšovy výmluvy a Boží ujištění (středa)
- ☐ Ex 4:24–26 - Hospodinovo setkání s Mojžíšem a obřízka (čtvrtek)

NE 6. července – HOŘÍCÍ KEŘ

Ex 3:1-6 „¹Mojžíš pásal ovce svého tchána Jitra, midjánského kněze. Jednou vedl ovce až za step a přišel k Boží hoře, k Chorébu. ²Tu se mu ukázal Hospodinův posel v plápolajícím ohni uprostřed trnitého keře. Mojžíš viděl, jak keř v ohni hoří, ale není jím stráven. ³Řekl si: „Zajdu se podívat na ten veliký úkaz, proč keř neshoří.“ ⁴Hospodin viděl, že odbočuje, aby se podíval. I zavolal na něho Bůh zprostředku keře: „Mojžíši, Mojžíši!“ Odpověděl: „Tu jsem.“ ⁵Řekl: „Nepřibližuj se sem! Zuj si opánky, neboť místo, na kterém stojíš, je půda svatá.“ ⁶A pokračoval: „Já jsem Bůh tvého otce, Bůh Abrahamův, Bůh Izákův a Bůh Jákobův.“ Mojžíš si zakryl tvář, neboť se bál na Boha pohledět.“

Ex 18:2-4 „²Tu vzal Jitro, Mojžíšův tchán, Siporu, Mojžíšovu manželku, kterou on poslal zpět, ³a dva její syny; první se jmenoval Geršóm (to je Hostem-tam), neboť Mojžíš řekl: „Byl jsem hostem v cizí zemi,“ ⁴a druhý se jmenoval Elíezer (to je Bůh-je-pomoc), neboť řekl: „Bůh mého otce je má pomoc, vysvobodil mě od faraónova meče.““

2S 7:8 „Nyní tedy promluvíš takto k mému služebníku Davidovi: Toto praví Hospodin zástupů: Vzal jsem tě z pastvin od stáda, abys byl vévodou nad mým lidem, nad Izraelem.“

PO 7. července – HOSPODINŮV POSEL

Ex 3:7-12 „⁷Hospodin dále řekl: „Dobře jsem viděl ujařmení svého lidu, který je v Egyptě. Slyšel jsem jeho úpění pro bezohlednost jeho poháněčů. Znam jeho bolesti. ⁸Sestoupil jsem, abych jej vysvobodil z moci Egypta a vyvedl jej z oné země do země dobré a prostorné, do země oplývající mlékem a medem, na místo Kenaanců, Chetejců, Emorejců, Perizejců, Chivejců a Jebúsejců. ⁹Věru, úpění Izraelců dolehlo nyní ke mně. Viděl jsem také útlak, jak je Egyptaně utlačují. ¹⁰Nuže pojď, pošlu tě k faraónovi a vyvedeš můj lid, Izraelce, z Egypta.“ ¹¹Ale Mojžíš Bohu namítal: „Kdo jsem já, abych šel k faraónovi a vyvedl Izraelce z Egypta?“ ¹²Odpověděl: „Já budu s tebou! A toto ti bude znamením, že jsem tě poslal: Až vyvedeš lid z Egypta, budete sloužit Bohu na této hoře.““

Ex 3:2.4 „²Tu se mu ukázal Hospodinův posel v plápolajícím ohni uprostřed trnitého keře. Mojžíš viděl, jak keř v ohni hoří, ale není jím stráven.

⁴Hospodin viděl, že odbočuje, aby se podíval. I zavolal na něho Bůh zprostředku keře: „Mojžíši, Mojžíši!“ Odpověděl: „Tu jsem.“

Mal 3:1 „Hle, posílám svého posla, aby připravil přede mnou cestu. I vstoupí nenadále do svého chrámu Pán, kterého hledáte, posel smlouvy, po němž toužíte. Opravdu přijde, praví Hospodin zástupů.“

Gn 22:11.15-18 „¹¹Vtom na něho z nebe volá Hospodinův posel: „Abrahame, Abrahame!“ Ten odpověděl: „Tu jsem.“

¹⁵Hospodinův posel zavolal pak z nebe na Abrahama podruhé: ¹⁶„Přisáhl jsem při sobě, je výrok Hospodinův, protože jsi to učinil a neodepřel jsi mi svého jediného syna, ¹⁷jistotně ti požehnám a tvé potomstvo jistotně rozmnožím jako nebeské hvězdy a jako písek na mořském břehu. Tvé potomstvo obdrží bránu svých nepřátel ¹⁸a ve tvém potomku dojdou požehnání všechny pronárody země, protože jsi uposlechl mého hlasu.““

Gn 31:3.11.13 „³Tu řekl Hospodin Jákobovi: „Navrať se do země svých otců a do svého rodiště: já budu s tebou.“

¹¹Ve snu mi tehdy Boží posel řekl: „Jákobe!“ Odpověděl jsem: „Tu jsem.“

¹³Já jsem Bůh z Bét-elu, kde jsi olejem pomazal posvátný sloup a kde ses mi zavázal slibem. Vyjdi teď hned z této země a navrať se do své rodné země.““

Sd 2:1 „I vystoupil posel Hospodinův z Gilgálu do Bokímu a volal: „Vyvedl jsem vás z Egypta a uvedl jsem vás do země, kterou jsem přsežně slíbil vašim otcům. Prohlásil jsem: „Svou smlouvu s vámi navěky nezruším.“

Sd 6:11-22 „¹¹I přišel Hospodinův posel a posadil se v Ofře pod posvátným stromem, který náležel Jóašovi Abiezerskému; jeho syn Gedeón mlátil pšenici v lisu, aby s ní utekl před Midjánci. ¹²Hospodinův posel se mu ukázal a oslovil jej: „Hospodin s tebou, udatný bohatýře!“ ¹³Gedeón mu odpověděl: „Dovol, můj pane, je-li s námi Hospodin, proč nás tohle všechno potkává? Kde jsou všechny jeho podivuhodné činy, o nichž nám vypravovali naši otcové? Říkali: „Což nás Hospodin nevyvedl z Egypta?“ Ale teď nás Hospodin zavrhl a vydal do rukou Midjánců.“ ¹⁴Hospodin se k němu obrátil a pravil: „Jdi v této své síle a vysvobodíš Izraele z rukou Midjánců. Hle, já tě posílám.“ ¹⁵On mu však namítl: „Dovol prosím, Panovníku, jak bych mohl Izraele vysvobodit? Můj rod je v Manasesovi nejslabší a já jsem v otcovském domě nejnepatrnější.“ ¹⁶Ale Hospodin mu řekl: „Protože já budu s tebou, pobiješ Midjánce jako jediného muže.“ ¹⁷Tu jej požádal: „Jestliže jsem opravdu našel u tebe milost, dej mi nějaké znamení, že se mnou mluvíš ty sám. ¹⁸Jenom se odtud nevzdaluj, dokud k tobě nepřijdu. Rád bych přinesl dar a předložil ti jej.“ Odpověděl: „Zůstanu, dokud se nevrátíš.“

¹⁹Gedeón odešel a připravil kůzle a nekvašené chleby z éfy mouky. Maso vložil do košíku, vývar nalil do hrnce, vynesl to k němu pod posvátný strom a nabídl mu to. ²⁰Posel Boží mu poručil: „Vezmi maso a nekvašené chleby a polož je na toto skalisko; vývar vylej.“ On tak učinil. ²¹Hospodinův posel se dotkl koncem napřažené hole, kterou měl v ruce, masa a nekvašených chlebů. I vyšlehl ze skály oheň a pohltil maso i nekvašené chleby, zatímco Hospodinův posel mu zmizel z očí. ²²Tu Gedeón shledal, že to byl Hospodinův posel, a zvolal: „Běda mi, Panovníku Hospodine, vždyť jsem viděl Hospodinova posla tvář v tvář!““

Za 3:1.2 „¹Potom mi ukázal velekněze Jóšuu, jak stojí před Hospodinovým poslem, a po pravici mu stál satan, aby proti němu vznesl žalobu. ²Hospodin však satanovi řekl: „Hospodin ti dává důtku, satane, důtku ti dává Hospodin, který si vyvolil Jeruzalém. Což to není oharek vyrvaný z ohně?““

Ex 2:23-25 „²³Po mnoha letech egyptský král zemřel, ale Izraelci vzdychali a úpěli v otročině dál. Jejich volání o pomoc vystupovalo z té otročiny k Bohu. ²⁴Bůh vyslyšel jejich sténání, Bůh se rozpomněl na svou smlouvu s Abrahamem, Izákem a Jákobem, ²⁵Bůh na syny Izraele pohléděl, Bůh se k nim přiznal.“

ÚT 8. července – JMÉNO PÁNĚ

Ex 3:13-15 „¹³Avšak Mojžíš Bohu namítl: „Hle, já přijdu k Izraelcům a řeknu jim: Posílá mě k vám Bůh vašich otců. Až se mě však zeptají, jaké je jeho jméno, co jim odpovím?“ ¹⁴Bůh řekl Mojžíšovi: „JSEM, KTERÝ JSEM.“ A pokračoval: „Řekni Izraelcům toto: JSEM posílá mě k vám.“ ¹⁵Bůh dále Mojžíšovi poručil: „Řekni Izraelcům toto: ‚Posílá mě k vám Hospodin, Bůh vašich otců, Bůh Abrahamův, Bůh Izákův a Bůh Jákobův.‘ To je navěky mé jméno, jím si mě budou připomínat od pokolení do pokolení.““

Ex 3:12.16-22 „¹²Odpověděl: „Já budu s tebou! A toto ti bude znamením, že jsem tě poslal: Až vyvedeš lid z Egypta, budete sloužit Bohu na této hoře.““

¹⁶Jdi, shromažď izraelské starší a pověz jim: „Ukázal se mi Hospodin, Bůh vašich otců, Bůh Abrahamův, Izákův a Jákobův, a řekl: Rozhodl jsem se vás navštívit, vím, jak s vámi v Egyptě nakládají, ¹⁷a prohlásil jsem: Vyvedu vás z egyptského ujařmení do země Kenaanců, Chetejců, Emorejců, Perizejců, Chivejců a Jebúsejců, do země oplývající mlékem a medem.“ ¹⁸Až tě vyslechnou, půjdeš ty a izraelští starší k egyptskému králi a řeknete mu: „Potkal se s námi Hospodin, Bůh Hebrejů. Dovol nám nyní odejít do pouště na vzdálenost tří dnů cesty a přinést oběť Hospodinu, našemu Bohu.“ ¹⁹Vím, že vám egyptský král nedovolí jít, leda z donucení.“ ²⁰Proto vztáhnu ruku a budu bít Egypt všemožnými svými divy, které učiním uprostřed něho. Potom vás propustí. ²¹Zjednáme tomuto lidu u Egyptanů přízeň. Až budete odcházet, nepůjdete s prázdnou. ²²Každá žena si vyžádá od sousedky a spolubydlící stříbrné a zlaté ozdoby a pláště. Vložíte je na své syny a dcery. Tak vypleníte Egypt.““

Iz 57:15 „Toto praví Vznešený a Vyvýšený, jehož přebývání je věčné, jehož jméno je Svatý: „Přebývám ve vyvýšenosti a svatosti, ale i s tím, jenž je zdeptaný a poníženého ducha, abych oživil ducha ponížených, abych oživil srdce zdeptaných.““

Ex 6:3 „Ukázal jsem se Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi jako Bůh všemohoucí. Ale své jméno Hospodin jsem jim nedal poznat.““

Gn 2:4.9 „⁴Toto je rodopis nebe a země, jak byly stvořeny. V den, kdy Hospodin Bůh učinil zemi a nebe,

⁹Hospodin Bůh dal vyrůst ze země všemu stromovi žádoucimu na pohled, s plody dobrými k jídlu, uprostřed zahrady pak stromu života a stromu poznání dobrého a zlého.““

Gn 4:1.26 „¹I poznal člověk svou ženu Evu a ta otěhotněla a porodila Kaina. Tu řekla: „Získala jsem muže, a tím Hospodina.““

²⁶Šétovi se narodil syn; dal mu jméno Enóš. Tehdy se začalo vzývat jméno Hospodinovo.““

Gn 7:5 „Noe udělal všechno, jak mu Hospodin přikázal.““

Gn 15:6-8 „⁶Abram Hospodinovi uvěřil a on mu to připočetl jako spravedlnost. ⁷A řekl mu: „Já jsem Hospodin, já jsem tě vyvedl z Kaldejského Uru, abych ti dal do vlastnictví tuto zemi.““ ⁸Abram odvětil: „Panovníku Hospodine, podle čeho poznám, že ji obdržím?“““

Gn 17:1 „Když bylo Abramovi devětaadvadesát let, ukázal se mu Hospodin a řekl: „Já jsem Bůh všemohoucí, chod' stále přede mnou, buď' bezúhonný!““

Jl 3:5 „Avšak každý, kdo vzývá Hospodinovo jméno, se zachrání. Na hoře Sijónu a v Jeruzalémě budou ti, kdo vyvázli, jak řekl Hospodin, spolu s těmi, kdo přežili, jež Hospodin povolá.““

ST 9. července – ČTYŘI VÝMLUVY

Ex 4:10-12 „¹⁰Ale Mojžíš Hospodinu namítal: „Prosím, Panovníku, nejsem člověk výmluvný; nebyl jsem dřívě, nejsem ani nyní, když ke svému služebníku mluvíš. Mám neobratná ústa a neobratný jazyk.““

¹¹Hospodin mu však řekl: „Kdo dal člověku ústa? Kdo působí, že je člověk němý nebo hluchý, vidící nebo slepý? Zdalí ne já, Hospodin? ¹²Nyní jdi, já sám budu s tvými ústy a budu tě učit, co máš mluvit!““

Ex 4:1-9 „¹Mojžíš však znovu namítal: „Nikoli, neuvěří mi a neuposlechnou mě, ale řeknou: Hospodin se ti neukázal.““

²Hospodin mu řekl: „Co to máš v ruce?“ Odpověděl: „Hůl.“ ³Hospodin řekl: „Hoď ji na zem.“ Hodil ji na zem a stal se z ní had. Mojžíš se dal před ním na útěk. ⁴Ale Hospodin Mojžíšovi poručil: „Vztáhni ruku a chyt' ho za ocas.“ Vztáhl tedy ruku, uchopil ho a v dlani se mu z něho stala hůl. ⁵„Aby uvěřili, že se ti ukázal Hospodin, Bůh jejich otců, Bůh Abrahamův, Bůh Izákův a Bůh Jákobův.““ ⁶Dále mu Hospodin řekl: „Vlož si ruku za řádra.“ Vložil tedy ruku za řádra. Když ruku vytáhl, byla malomocná, bílá jako sníh. ⁷Tu poručil: „Dej ruku zpět za řádra.“ Dal ruku zpět za řádra. Když ji ze zářadří vytáhl, byla opět jako ostatní tělo. ⁸„A tak jestliže ti neuvěří a nedají na první znamení, uvěří druhému znamení.““

⁹Jestliže však neuvěří ani těmto dvěma znamením a neuposlechnou tě, nabereš vodu z Nilu a vyleješ ji na suchou zemi. Z vody, kterou nabereš z Nilu, se stane na suché zemi krev.““

Ex 3:11 „Ale Mojžíš Bohu namítal: „Kdo jsem já, abych šel k faraónovi a vyvedl Izraelce z Egypta?““

Ex 4:10-18 „¹⁰Ale Mojžíš Hospodinu namítal: „Prosím, Panovníku, nejsem člověk výmluvný; nebyl jsem dřívě, nejsem ani nyní, když ke svému služebníku mluvím. Mám neobratná ústa a neobratný jazyk.“ ¹¹Hospodin mu však řekl: „Kdo dal člověku ústa? Kdo působí, že je člověk němý nebo hluchý, vidící nebo slepý? Zдали ne já, Hospodin? ¹²Nyní jdi, já sám budu s tvými ústy a budu tě učit, co máš mluvit!“ ¹³Ale Mojžíš odmítl: „Prosím, Panovníku, pošli si, koho chceš.“ ¹⁴Tu Hospodin vzplanul proti Mojžíšovi hněvem a řekl: „Což nemáš bratra Árona, toho lévíjce? Znáš ho, ten umí mluvit. Jde ti už naproti a bude se srdečně radovat, až tě uvidí.“ ¹⁵Budeš k němu mluvit a vkládat mu slova do úst. Já budu s tvými ústy i s jeho ústy a budu vás poučovat, co máte činit.“ ¹⁶On bude mluvit k lidu za tebe, on bude tobě ústy a ty budeš jemu Bohem.“ ¹⁷A tuto hůl vezmi do ruky; budeš jí konat znamení.“ ¹⁸Mojžíš odešel a vrátil se ke svému tchánu Jitrovi. Řekl mu: „Rád bych šel a vrátil se ke svým bratrům, kteří jsou v Egyptě, a podíval se, zda ještě žijí.“ Jitro Mojžíšovi odpověděl: „Jdi v pokoji.““

ČT 10. července – OBŘÍZKA

Ex 4:24-26 „²⁴Když se na cestě chystali nocovat, střetl se s ním Hospodin a chtěl ho usmrtit.“ ²⁵Tu vzala Šipora kamenný nůž, obřezala předkožku svého syna, dotkla se jeho nohou a řekla: „Jsi můj ženich, je to zpečetěno krví.““ ²⁶A Hospodin ho nechal být. Tehdy se při obřezkách říkalo: „Jsi ženich, je to zpečetěno krví.““

Ex 4:18-23 „¹⁸Mojžíš odešel a vrátil se ke svému tchánu Jitrovi. Řekl mu: „Rád bych šel a vrátil se ke svým bratrům, kteří jsou v Egyptě, a podíval se, zda ještě žijí.“ Jitro Mojžíšovi odpověděl: „Jdi v pokoji.““ ¹⁹Hospodin pak řekl Mojžíšovi ještě v Midjánu: „Jen se vrať do Egypta, neboť zemřeli všichni, kteří ti ukládali o život.““ ²⁰Mojžíš tedy vzal svou ženu a syny, posadil je na osla a vracel se do egyptské země. A do ruky si vzal Boží hůl. ²¹Hospodin dále Mojžíšovi poručil: „Až se vrátíš do Egypta, hled, abys před faraónem udělal všechny zázraky, jimiž jsem tě pověřil. Já však zatvrdím jeho srdce a on lid nepropustí.“ ²²Potom faraónovi řekneš: Toto praví Hospodin: „Izrael je můj prvorozený syn.““ ²³Vzkázal jsem ti: Propust' mého syna, aby mi sloužil. Ale ty jsi jej propustit odmítl. Za to zabiji tvého prvorozeného syna.““

Ex 4:27-31 „²⁷Hospodin řekl Áronovi: „Jdi na poušť naproti Mojžíšovi.“ Áron šel, setkal se s ním u Boží hory a políbil ho.“ ²⁸Mojžíš oznámil Áronovi všechna Hospodinova slova, s nimiž ho poslal, a všechna znamení, kterými ho pověřil. ²⁹Pak šel Mojžíš s Áronem a shromáždili všechny izraelské starší.“ ³⁰Áron vyřídil všechna slova, která mluvil Hospodin k Mojžíšovi, a Mojžíš učinil před očima lidu ona znamení.“ ³¹A lid uvěřil. Když slyšeli, že Hospodin navštívil Izraelce a že pohlédl na jejich ujařmení, padli na kolena a klaněli se.“

Gn 17:10-11 „¹⁰Znamením mé smlouvy mezi mnou a vámi i tvým potomstvem, kterou budete zachovávat, bude toto: Každý mezi vámi, kdo je mužského pohlaví, bude obřezán.“ ¹¹Dáte obřezat své neobřezané tělo a to bude znamením smlouvy mezi mnou a vámi.“

PÁ 11. července – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Přečtete si 2. část 22. kapitoly „Mojžíš“ z knihy Na úsvitu dějin (PP 251–256; NUD 118–120).

Dramatické povolání u hořícího keře bylo pravděpodobně zážitkem, který měl na Mojžíšův život největší vliv. Všechny ostatní vrcholy jeho života závisely na Mojžíšově poslušné odpovědi na Boží pověření vyvést Izraelce z Egypta do zaslíbené země.

Dnes už víme, jak to dopadlo. Vžijme se však do Mojžíšovy situace v době, kdy na poušti spatřil hořící keř. Utekl z Egypta, aby si zachránil život. O čtyřicet let později přišla na scénu nová generace Izraelců, z nichž mnozí o něm neslyšeli buď nic, nebo jen velmi málo – a i to, co o něm věděli, bylo zkreslené, filtrované prostřednictvím příběhů, které se postupem času stále více vzdalovaly realitě. A přesto ho nyní Bůh povolává, aby vyvedl svůj národ z područí mocné země? Není divu, že zpočátku otálel a vzdoroval!

Ano, byl to nesmírně obtížný úkol. Ale představte si, o co by přišel, kdyby Bohu řekl konečně „ne“. Možná by prostě zmizel v propadlišti dějin. Takto se však díky Boží moci, která v něm působila, doslova zapsal do dějin a stal se jedním z největších a nejvlivnějších lidí nejen v Bibli, ale i v celé historii.

Otázky k rozhovoru

1. Během relativně klidných let na poušti Mojžíš dělal to, k čemu ho Bůh povolal: měl rodinu, staral se o ovce, a než ho Pán pověřil, aby se stal velkým vůdcem Božího lidu, napsal pod jeho inspirací dvě knihy Bible. Co nás Mojžíšova zkušenost učí o našem povolání a životních rolích?

2. Mojžíšovy výmluvy se zdají být docela rozumné. Proč by mi měli lidé věřit? Kdo jsem? Neumím dobře mluvit. Co se z tohoto příběhu můžeme naučit o důvěře, že nás Bůh může zmocnit k tomu, k čemu nás vyzývá?

3. Přemýšlejte více o nedělní části, která hovořila o Mojžíšově autorství knihy Genesis a o tom, jak důležité je toto dílo pro pochopení posvátných dějin a plánu spasení. Proč je nebezpečné podkopávat autoritu této knihy, zejména popíráním historicity prvních jedenácti kapitol?

21:11

